

Nekaj mnenj ob zaključku delavnice

Zelo zanimiva delavnica. Ugotovila sem, da mi pride prav tudi za naprej. Zadovoljna sem, da preberem knjigo, napišem njeno vsebino. Naredim zgodbo. Tega prej nisem počela. Zdaj rada berem in se dobro počutim.

Prvo, kar mi je prišlo na misel ob uvodnem srečanju, je bilo: »Kaj mi koristi vse pesništvo in branje knjig, če sem brezposelna! Kaj mi bo neka igra, kaj mi bo nastopanje, če sem brezposelna?«

Ampak vse to mi je zdaj, ob koncu polletnega sodelovanja na delavnicah s področja knjige in razvoja pismenosti, postalo jasno. Šele zdaj vidim povezavo med igro, branjem in nastopanjem. Vse je povezano. Hvala za to izkušnjo.

Ponovno sem spoznal sebe. Po dolgem času spet obvladam besede. Spoznal sem nove ljudi in njihove zgodbe. Vsak ima svojo. Zdaj vem, da znam kako misel tudi zapisati.

Najprej sem se vprašala, Kaj je zdaj to, ali to res potrebujem. Na koncu pa mi je delavnica pokazala, da vsi znamo ustvarjati. Tudi jaz!

Skozi srečanja sem začela spoznavati, da sem sposobna pisanja prispevkov. Do sebe sem vedno zelo kritična. Vesela sem, da so ostali udeleženci izrazili pozitivno mnenje o mojem pisanju ter da sta se jih moja zgodba in izkušnja dotaknili. Ponosna sem na svojo spremembo in dosežke na področju pisanja. Tudi pri glasnem branju sem se izboljšala, saj sem vadila govorno artikulacijo. Veliko sem se naučila. Hvala za to priložnost.

»Brez veze, kaj je zdaj to. Ne da se mi,« je bilo najprej.

»Hm, saj ni tako slabo. Napisala sem pesmico! Le od kod se mi jemlje ...« je bilo v nadaljevanju.

»Pišem, besede kar vrejo iz mene,« je zdaj.

Opazila sem, da četudi leta tečejo, se duša nikoli ne postara. Znova so prišle na dan vse sanje iz mladosti.« Hvala!

Mene zelo zanima družbeni modus operandi. Ta delavnica mi je odprla nek nov zorni kot, na katerega prej še pomislil nisem. Hvala za to!